

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 17. Sanctus Irenæus, Episcopus Lugdunensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Christianus sum, semperque fui, & ero Sæculum II.
A. C. 177.
propter gloriam Dei. Tum jubente Præ-
 tore prostratus pedibus extensis, & a
 tribus successive tortoribus diutissime
 verberatus, nullum tamen incompositum
 verbum protulit; hinc in confessione
 immobilem Judex ad mortem crucis da-
 mnat; carnifices apprehensum brachiis
 expansis affixerunt; at brevi post libera-
 tus est tormentis, nec diu in cruce pe-
 pendit, quippe corpus ejus ita erat la-
 ceratum, ut carne a costis avulsa intima
 viscera conspicerentur; itaque ultimo co-
 natu, & voce emoriente Jesum Christum
 invocans exspiravit. Martyrum corpo-
 ra sepelire non licebat; quare Christia-
 ni duorum Sanctorum corpora occulte
 ablata prope urbem in cujusdam vallis
 profundo, loco arboribus & undequaque
 delabentibus rivis impervio absconde-
 runt; at locus ille sequenti tempore Fi-
 delium pietate, & miraculorum multitu-
 dine inclaruit.

§. XVII.

S. Irenæus Episcopus Lugdunensis.

S. Pothini loco Episcopus Lugdunensis *Euf. V. hist.*
 electus est Presbyter Irenæus, S. Po- *l. 15. 20.*
 lycarpi, & Papiæ Discipulus. Ex itine-
 re Romano redux adversus Florinum, &
 Blastum scripsit, quos ibi viderat. Erant
 Qq 3 isti

Sæculum II. isti duo Ecclesiæ Romanæ Presbyteri,
A. C. 177. propter errores depositi; ambo suos Se-
 ctatores, & Discipulos numerabant. Bla-
 stus Judaïsmum reducere adlaborabat,
 & cum pertinacia Pascha die decima quar-
 ta celebrabat; Huic S. Irenæus Epistolam
 de Schismate scripsit. Florinus alterum
 Deum auctorem mali statuebat, ex quo
 sequebatur, duo dari principia; ad hunc
 S. Irenæus scripsit Epistolam de Monar-
 chia, id est, unitate Principii. In qua sic
 differit:

*Hæc dogmata, Florine! ne quid gra-
 vius dicam, sanæ Doctrinæ adversantur,
 sunt Doctrinæ Ecclesiæ contraria; & ta-
 lia amplectentes impietatis se reos faciunt;
 ipsi hæretici, qui extra Ecclesiam sunt,
 his similia proferre non sunt ausi. Hæc
 sane non sunt, quæ nos Presbyteri Præde-
 cessores nostri, aliquando cum Apostolis
 conversati, docuerunt; cum essem adhuc
 parvulus vidi te in inferiori Asia in domo
 Polycarpi, cujus tunc favorem ambiebas,
 cum ipse jam in Curia spectabili mune-
 re fungereris; præsentiores res illæ sunt
 meæ memoriæ, quam quæ abhinc proxi-
 me acciderunt; nam species, quas pueri
 recipimus, crescunt cum anima, & ei
 uniuntur; ita ut ipsum locum, ubi B. Po-
 lycarpus, cum loqueretur, sedebat, actio-
 nes ejus, vivendi rationem, speciem ex-
 ternam, & quæ pro concione dicebat*
 ad

ad populum tibi memorare possem; ut ^{Sæculum II.} narrabat, quod cum Joanne, & aliis, ^{A. C. 177.} qui Dominum viderant, vixisset, eorum sermonum reminisceretur, & illorum omnium, quæ ad Dominum, ejus Miracula, & Doctrinam pertinebant. Hæc Polycarpus referebat Scripturis concordantia, eaque ab illis, qui suis oculis Verbum vitæ intuiti sunt, didicerat.

Tunc quidem per Dei Gratiam magno studio hos sermones auscultabam, & describebam non papyro, sed intimo corde meo, & per Misericordiam Dei hodie dum rumino; mihi autem est certissimum, quod si Beatus, & Apostolicus Senex aliquid tuis erroribus simile audivisset, aures suas ambabus manibus continuisset, & pro more suo exclamasset: O Bone Deus! in quæ me servasti tempora, ut ejusmodi dicta audire cogar, tumque in quocunque loco sive stans sive sedens audivisset, sine mora auffugisset. Eadem colligi possunt ex Epistolis, quas ad vicinas Ecclesias dedit, ut confirmaret in fide, vel ad quosdam fratrum exhortaturus, & instructurus in Religione Catholica. Haftenus S. Irenæus. Florinus post hæc in hæresin Valentinianorum incidit, hinc S. Irenæus ad eum direxit tractatum de Ogdoade, id est, de octo primis Eonibus, ubi se primos Apostolorum Successores novisse asserit; in fine illius operis, hæc habet: Quisquis

Sæculum II.
A. C. 177.

es, qui hunc librum transcribes, adjuro te per Dominum nostrum Jesum, & per gloriosum adventum ejus, quando judicaturus est vivos, & mortuos, ut postquam descripseris, descriptum cum originali conferas, juxta illud exactissime corrigas, & hanc ipsam meam subjungas obsecrationem.

§. XVIII.

Martyrium Symphoriani.

Durante eadem persecutione sub Marco Aurelio Antonino Philosopho passus est Augustoduni Symphorianus filius Fausti, ex nobili, & Christiana familia; baptizatus fuerat a S. Benigno, & S. Andochus eum ex fonte baptismali levaverat. Erat in flore ætatis, instructus liberalibus litteris, & optimis moribus. Urbs autem Augustodunensis quantum cæteris in Gallia antiquitate, & Nominis claritate præstabat, tantum etiam ritibus superstitionis erat addictior. Præ aliis ex Deorum cœtu ibi adorabant Cybelem, Apollinem, & Dianam. Cum Heraclius vir Consularis, qui in Christianos inquirebat, ibi moraretur, & populus ad agenda solemnia Cybeles, quam Deorum Matrem appellabant, congregatus esset, in ejus conspectum adduxerunt Symphorianum, comprehensum tanquam seditio-

nis